

SJÆLENS GEOMETRIER

For mig er det en drøm, et ønske og en stor ære at udstille mine værker hvor Federico García Lorca blev født. Nu, hvor drømmen er virkeliggjort, tynger ansvaret og privilegiet dog også, specielt for en kunstner, der voksede op med en kultur og et sprog, der begge ligger fjerne fra det andalusiske univers, som i så høj grad prægede det unikke genis liv og værk.

Takket være mit samarbejde med to andre danskere forelskede i Andalusien, Inge og Klaus Rifbjerg, der oversatte García Lorcás suite ”Ferias” til dansk og inviterede mig til at give Lorcás verden form i det 21. Århundrede i forbindelse med den danske udgivelse, fik jeg mulighed for at skabe en visuel tilnærmelse til Lorcás poetiske univers.

García Lorcás egne ord, noter om hans egen poetiske karakter reflekteret i foredraget om *Zigøjnerballader*, udtrykker ganske godt hvad der ligger til grundlag for mine malerier omkring digtsamlingen *Ferias*: «Clairobcur: ”Fornøjelsen ved at blande astronomiske billeder med insekter og banale hændelser”; ”Et digts mangfoldige aspekter”; ”Myten blandet med elementet, som man kunne kalde realistisk, men som i virkeligheden ikke er det, eftersom det i kontakt med den magiske flade bliver endnu mere mystisk og uforståeligt, som Andalusens sjæl, kamp og drama mellem andalusierens asiatiske gift og geometrien og balancen, som det romerske, som Hispania Baetica dikterer”».

Ferias er den eneste af Lorcás digtsamlinger, som bærer metaforisk præg af at være en livscyklus, en tilværelse der begynder, der sanses, der leves og som til slut ender. Derfor, og takket være den omhyggelige forskning, som den store hispanist Ian Gibson har fuldbyrdet gennem flere årtier, har det været muligt for mig at undfange *Ferias* visuelt som en retroaktiv fortolkning af digterens eksistens, der inkluderer diverse biografiske elementer.

Fra et kunstnerisk synspunkt har det mest interessante været at undersøge hvordan jeg kunne «oversætte» rummet, metaforerne, digtenes metonymi i maleriet, på forhånd fragmenteret i en struktur i relief. Jeg har for første gang stået over for den udfordring at skulle udforske forbindelsen mellem den verbale og den visuelle dimension gennem fremstillingen af en simultan forarbejdning af forskellige sanseindtryk. Et projekt og et koncept, inden for rammerne af malerkunsten, som løber parallelt med Peter Greenaways udtryksform, der bevæger sig mellem filmkunsten og videoinstallationen.

Musikken er tilstede overalt i García Lorcas poesi og dramatik. Hvad jeg kalder «Glenn Goulds sammenfattende fortolkningsmodel» er blevet til maleri ved skabelsen en visuel pendant til Lorcas digte i *Ferías*. I få ord drejer det sig om at forsøge at skabe et nyt værk, der består i den indbyrdes forbindelse der findes mellem de forskellige variationer over samme tema. Jeg har taget behandlet Lorcas tretten digte som variationer over temaet *Ferías* og har malet otteogtyve malerier, der alle tager udgangspunkt i disse variationer og hvor jeg har forsøgt at skabe mangfoldige indbyrdes forbindelser, som tilsammen udgør en slags nyt værk.

Ferías har inspireret mig til at gøre brug af pointillismen som aldrig før takket være García Lorcas evne til at forbinde det astronomiske og uendeligt stort med det mest mikroskopiske og hverdagsagtige: tre malede prikker af samme størrelse kan, alt efter konteksten, forestille et øje, en sten på vejen eller tre stjerner på himlen, hver af dem med et lys en million gange stærkere end solen, som hver dag blander samme øje...

Lars Physant, 2014